

Stuart stuurde het door Janssen op 13 juni 1807 gedane verzoek door aan de kerkeraden; nadat alle gevraagde gegevens waren ontvangen werden deze binnen de gestelde termijn aan Mollerus gezonden. In een door Stuart geschreven brief gaf de Commissie een uitvoerige toelichting op de moeilijke situatie waarin de Remonstranten verkeerden, waarbij de nadruk werd gelegd op het feit dat deze nog nooit in hun geschiedenis enige bijdrage van de staat hadden genoten²⁷.

Nadat Lodewijk Napoleon de benodigde informatie van de verschillende kerkgenootschappen had ontvangen, ging hij vervolgens voorbereidingen treffen om hun interne organisatie van staatswege te regelen. Dit voornemen was overigens al neergelegd in de Constitutie van 1806; het werd verder uitgewerkt in een Koninklijk Besluit van 2 augustus 1808. Art. 2 daarvan bepaalde dat thans ook geestelijken die tot nu toe niet, zoals de Hervormde predikanten, uit de schatkist werden betaald, in aanmerking konden komen voor een staatstoelage. Art. 13 luidde: 'Onze Minister van den eeredienst zal eene commissie benoemen, bestaande op zijn minst uit drie, en op zijn meest uit negen personen, van iedere erkende godsdienstige gezindheid in het rijk, om ieder dier commissien te raadplegen, wegens de te nemen schikkingen, tot het definitief regelen van al hetgene den eeredienst der onderscheidene gezindheden betreft. Hij zal ons het rapport met zijne consideratien vergezeld aanbieden'²⁸.

In februari 1809 had Stuart namens de Commissie, die hem daartoe had gemachtigd, een gesprek met Mollerus over de gevol-

logus-Rotterdam, no. 681, ongedateerde brief van Stuart aan Stolker. Een afbeelding van Stuart in: *Staat in de vrijheid*, 97. Het onderschrift vermeldt dat hij predikant was te Utrecht. In deze plaats stond hij echter maar enkele jaren, t.w. van 1790 tot 1793. Het grootste gedeelte van zijn loopbaan, t.w. van 1793 tot aan zijn overlijden in 1826 was hij predikant te Amsterdam.

27. Hand. 1802-1811, Grote verg. 14 juni 1808.

28. J. Th. de Visser, *Kerk en staat* III, Leiden z.j., 93-94, 668-672. *Gedenkschrift 250-jarig bestaan*, 146, noemt dit K.B. 'het keizerlijk decreet van 2 augustus 1808', omdat het ten onrechte wordt aangezien voor de nog te noemen regeling die in 1812 tijdens het bewind van keizer Napoleon Bonaparte werd ontworpen inzake het instellen van één zgn. 'consistoriale kerk' voor alle Remonstranten. — Zie voor de bemoeienis van zowel Lodewijk Napoleon als Napoleon Bonaparte met de Nederlandse kerken ook: J.A. Bornewasser, 'The authority of the Dutch State over the Churches, 1795-1853', in: A.C. Duke and C.A. Tamse (ed.), *Britain and the Netherlands* VII, The Hague 1981, 164-166, 168.